

Στις 15 Οκτωβρίου, είναι η παγκόσμια ημέρα του Λευκού Μπαστουνιού. Το λευκό μπαστούνι, είναι το τεχνικό βοήθημα που χρησιμοποιούν τα άτομα με πρόβλημα όρασης για να εντοπίζουν και να αποφεύγουν τα εμπόδια στην πορεία τους, στην προσπάθεια τους να κινούνται μόνοι, ανεξάρτητοι και με ασφάλεια... Ίσως το λευκό μπαστούνι φαίνεται αδιάφορο σε άτομα που δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα όρασης, αλλά για τους τυφλούς έχει ιδιαίτερη σημασία αφού αποτελεί το κύριο όπλο για την εξασφάλιση της αξιοπρέπειας τους και τους προσφέρει τη δυνατότητα να νιώθουν αυτόνομοι στο κοινωνικό σύνολο.

«Δεν βλέπω, βλέπεις όμως εσύ: Θέλεις να με βοηθήσεις;» Διαβάστε τα παρακάτω και σκεφτείτε πως αν κάτι θυμάστε από αυτά όταν κάπου, κάποτε, τυχαία ή για κάποιο λόγο συναντήσετε κάποιο άτομο με πρόβλημα όρασης, θα τον βοηθήσετε να νιώσει άνετα, δίνοντας του αυτό ακριβώς που χρειάζεται.

Όταν συναντήσετε κάποιο άτομο με πρόβλημα όρασης μπορείτε να τον βοηθήσετε αν θυμηθείτε τα παρακάτω:

- Μόνο οι τυφλοί κρατάν λευκό μπαστούνι και αυτό για να περπατάνε με ασφάλεια, όχι για να ξεχωρίζουνε, να παίζουνε ή να ζητιανεύουνε.
- Είναι συνηθισμένοι άνθρωποι, όπως όλοι μας αλλά τυφλοί. Μη τους μεταχειρίζεστε σαν παιδιά. Μεγαλώνουν, παίζουν, τρέχουν, διαβάζουν, γράφουν, σπουδάζουν, δουλεύουν, κλαίνε, γελούν, ερωτεύονται, θυμώνουν, «σερφάρουν στο internet» ...όπως ΕΣΥ!
- Πιο εύκολα περπατούν μαζί με κάποιο άτομο, παρά με το μπαστούνι ή με το σκύλο τους. Όμως, μη τους πιάνετε από τον ώμο ή από το μπράτσο. Αφήστε τους να πιάσουν εκείνοι το δικό σας μπράτσο: Έτσι θα νιώθουν (=θα ξέρουν) πότε σταματάτε, πότε

στρίβετε, τότε ανεβαίνετε ή κατεβαίνετε.

- Μη ρωτάτε τον συνοδό τους: «Πώς τον λένε;», «Τι θέλει να ψωνίσει;», «Ποιο φαγητό του αρέσει;», «Που θέλει να πάει;», «Πώς γράφει και διαβάζει;». Ρωτήστε τον ίδιο, ξέρει και εκείνος να σας απαντήσει! Χρησιμοποιήστε τον κανονικό τόνο της φωνής σας, όπως μιλάτε στους άλλους μιλήστε και σε εκείνον/η.

- Μην αποφεύγετε τις λέξεις «βλέπω», «κοιτάζω», «τυφλός» κλπ., τις μεταχειρίζονται και εκείνοι. Βλέπουν με τα χέρια τους: βλέπω για εκείνους ισοδυναμεί με τα «αγγίζω, ακούω, μυρίζω, καταλαβαίνω, αισθάνομαι».

- Συστήστε τους σε άλλους ανθρώπους. Θέλουν να γνωρίζουν ποιος είναι στον χώρο μαζί τους. Μιλήστε τους όταν μπαίνετε στον χώρο. Πείτε τους πως φεύγετε: τους φέρνετε σε μεγάλη αμηχανία αν τους αφήνετε να μιλούν με κάποιον που δεν είναι κοντά τους.

- Οδηγήστε το χέρι τους σε μια καρέκλα. Πείτε τους που είναι η πόρτα στο δωμάτιο, το αποχωρητήριο, το παράθυρο κλπ, αν υπάρχουν εμπόδια ή πράγματα στο πάτωμα. Δε θέλουν να κάνουν ζημιές, γιατί μπορούν να μην κάνουν ζημιές.

- Ξέρουν να συμπεριφέρονται. Αν υστερούν σε κάτι βοηθήστε τους. Δε θέλουν τον οίκτο σας αλλά τη φιλία σας! Δεν υπάρχει η «θαυματουργός αντίληψη» των τυφλών, ας μην ξεχνάμε ότι όσα γνωρίζει ένα άτομο με προβλήματα όρασης είναι αποτέλεσμα σκληρής προσπάθειας και εργασίας.

- Αν υπάρχουν απορίες για το πρόβλημα τους, μιλήστε μαζί τους για αυτό αλλά όχι μόνο για αυτό, γιατί έχει τόσα άλλα ενδιαφέροντα, χόμπι και απορίες όπως και εσείς.

Η ζωή των ατόμων με προβλήματα όρασης είναι σίγουρα πιο δύσκολη από τη δική μας. Μπορεί όμως να γίνει πιο εύκολη χάρη στην ανθρώπινη αντιμετώπισή μας. Ας μην ξεχνάμε ότι δεν θέλουν τον οίκτο μας αλλά τη φιλία μας. Στη δική τους θέση θα μπορούσαμε να είμαστε εμείς ή τα προσφιλή μας πρόσωπα. Εν όψει της 15 Οκτωβρίου, της ημέρας του λευκού μπαστούνιού, ας ευαισθητοποιηθούμε και ας ξεπεράσουμε τις προκαταλήψεις που ενδεχομένως έχουμε. Γιατί η τυφλότητα είναι υπόθεση όλων μας...